

אובאיטיס: דלקת עיניים תוך-עינית

■ מה ההבדל בין דלקת עיניים רגילה לבין דלקת תוך עינית? איזה חלק בעין נפגע מהדלקת ומהם המאפיינים של הדלקת הקדמית? ■ ד"ר מ. קרמר, אחראית מרפאת אובאיטיס, רופאה בכירה ומנתחת במחלקת העיניים במרכז הרפואי רבין, מקבוצת שירותי בריאות כללית, וד"ר ע. רובינסון רופאת עיניים בכירה ומנהלת מרפאות העיניים במרכז הרפואי רבין, מקבוצת כללית, במדריך בנושא אובאיטיס ■

ושונות הקשורות לאובאיטיס. במקרה של התקף ראשון, ובהיעדר כל סימן או סימפטום המעיד על מחלה כללית, אין צורך לערוך בירור גופני מקיף, אך באירועים חוזרים או ממושכים יש צורך בבירור כזה. הגורמים למחלה -

אובאיטיס הוא שם כללי לקבוצה של מחלות המתרחשות בחלק הפנימי של העין, לרוב דלקת-יית, חלקן פוגעות רק בעין וחלקן משניות למחלה כללית אחרת. הדלקות פוגעות באוביאה, הרקמה הפנימית של העין שכוללת את הקשתית

ואת גוף העטרה המצויים בחלק הקדמי של העין ואת הדמית המצפה את החלק האחורי של גלגל העין. ישנם שלושה סוגים עיקריים של מחלת האובאיטיס: קדמית, אמצעית ואחורית. אובאיטיס קדמית פוגעת בקשתית ובגוף העטרה והיא קרויה אירידוציקליטיס. סימני הדלקת: עין אדומה, דמעת, וטשטוש ראייה. בניגוד לדלקות עיניים חיצוניות, הדלקת הזאת היא תוך עינית והיא ומלווה בכאבים, לעיתים עזים, בחוסר סבילות לאור ולפעמים בירידה ניכרת בראייה. האיבחון - בבדיקת העין החיצונית יכול הרופא להבחין באודם של הלחמית ושל קרום הלוברן שמסביב לקרנית.

רופא עיניים יכול לזהות תאי דלקת ועכירות בנוזלים בחלק הקדמי של העין באמצעות מכשירי בדיקה. הדלקת עלולה לגרום גם להופעת לחץ תוך עיני גבוה כיוון שהיא משבשת את הניקוז התקין של נוזלי העין. ב-85% מהמקרים מופיעה הדלקת רק בעין. בשאר המקרים יכולות להופיע מחלות רבות

לסיכום, דלקות תוך עיניות הן קבוצת מחלות בעלות טווח רחב מבחינת הסיבות, החומרה, המהלך, מעורבות מחלות גופניות כלליות והטיפול. יש צורך לנסות להגיע לאבחנה ככל שניתן, ובהתאם לכך להתאים את הטיפול-ים, וזאת לשם שמירה על הראייה ולהפחתת התופעות הדלקתיות.

אובאיטיס תיתכן כתוצאה מזיהומים שונים: נגיפים, חיידקים וטפילים. יש מחלות דלקתיות כלליות שגורמות לדלקת בעין, ביניהן: מחלת בכצ'ט, מחלת סרקואידוזיס, זאבת אדמנתית מערכתית, גידול מסוג לימפומה. הטיפול במחלה - הטיפול באובאיטיס קדמית כולל תרופות נוגדות דלקת, בעיקר סטרואידים, הניתנות בזמן האירוע החריף במינון גבוה בצורת טיפות, ולפי הצורך גם בזריקות סביב גלגל העין. תרופות אלו מטש-טשות את הראייה, בעיקר בקריאה, ופעילותן נמשכת כמה ימים גם לאחר הפסקת השימוש בהן.